

nævne en Næstformand, som kan erstatte Formanden, under Henblik paa den Mulighed, der er for, at denne til Tider ikke kan bestride det store Arbejde, der er lagt paa ham. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal gøre Indvendinger paa dette Punkt, særlig ikke naar der forestaar et saa stort Arbejde. Hvis vi kun gik til en Udvidelse med fire Medlemmer, staar jeg overfor den Vanskelighed: Hvorledes skal da Rigsdagen være stillet overfor dette? Hvis man gaar til de syv, opnaar man at fjerne denne Vanskelighed, som ellers vil komme til at foreligge.

Det ærede Medlem var imod — og jeg maa jo sige, jeg ventede mig ikke andet fra det ærede Medlem —, at man forøgede Promillen fra 1,10 til 3. Jeg ventede mig, kan jeg sige, ikke andet af det ærede Medlem, fordi det ærede Medlem stillede sig saaledes i Fjor, og det var kun efter en overordentlig Kamp, det ærede Medlem maatte bøje sig — ja, han bøjede sig egentlig ikke, men hans Parti svigtede ham; hvorledes det vil gaa i Aar, ved jeg ikke; jeg haaber, det vil gaa paa samme Maade, hvis det ærede Medlem vil fremture i sin Modstand, men der er dog det at sige, at Forholdene er anderledes i Aar end i Fjor, og det, synes jeg, det ærede Medlem maa indrømme. Forholdet er, at Staten direkte taber ved Udsættelsen med Omvurderingen, og det er rimeligt, at Staten faar en Erstatning derfor. Om denne Erstatning skal gaa til 3 Kr. eller ikke, kan man naturligvis strides om, men jeg tror ikke, det er ubilligt at forlange en saadan.

Der blev spurgt mig af det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard), om den Beregning, der er foretaget over, hvad dette vilde indbringe, beroede paa et Skøn eller paa Udregning. Den beror paa de Udregninger, vi gjorde i Fjor med Hensyn til, hvorledes det vilde stille sig, naar det Fradrag gjordes gældende, som ogsaa foreslaas nu her i Loven. Om det, at der kun tages de bebyggede Ejendomme med Hensyn til Fradraget af de 10 000 Kr., vil komme til at virke stærkt eller ikke, kan jeg ikke sige noget om, men gaar man op fra 7 Mill. Kr.s Indtægt ved Ejendomsskyld til omtrent, men dog ikke fuldt det tredobbelte, saa kan man dog ikke vente at faa 21 Mill. Kr. ind, men maa vente at faa noget mindre, og derfor tror jeg, at Tallet 20 Mill. Kr. er saa nogenlunde, hvad der kan ventes, og hvad man meget maa ønske at faa; og hvis man ikke paa dette Forslag kan enes med Finansministeren om at give en klækkelig Forøgelse

her, saa har man den Forpligtelse at skaffe det paa anden Vis. Men hvor skulde det være? Man kan daarligt tænke sig, at de ærede Medlemmer vil gaa med til at skaffe det paa Forbrugsafgifter, eftersom man fra de to Sider snarest er inde paa at ville begrænse i Stedet for at forøge Forbrugsafgifterne. Jeg maa derfor hævde, at i samme Øjeblik man tænker sig at komme til at erstatte en Ejendomsskyld med en Jordskyld, som forberedes gennem den her foreslaaede Vurdering, vil det være rimeligt, at man ogsaa som indvundet ved Ejendomsskylden sætter et Beløb af 20 Mill. Kr.; thi det er dog utænkeligt, at man skulde gaa til Forandringen fra Ejendomsskyld til Jordskyld, uden at den skulde give i hvert Fald disse 20 Mill. Kr. At forandre Ejendomsskylden til Jordskyld blot ved at omlægge 7 Mill. Kr. fra den ene Skat til 7 Mill. Kr. paa den anden Skat kan der dog ikke være Tale om.

Men jeg skal indrømme, at Ejendomsskylden ikke er nogen ideel Skat. Jeg har selv brugt det Udtryk, at Ejendomsskylden kan virke ubilligt. Det er nemt at sige, som det ærede 5te Medlem for Skanderborg (Korsgaard), at en Mand kan tilsyneladende eje en Ejendom og betale en stor Ejendomsskyldskat af den, og saa ejer han maaske alligevel ikke noget af den. Men nu er Ejendomsskylden en Gang indført i vor Lovgivning ikke mindst ved det konservative Partis Hjælp, og den er traadt i Stedet for Hartkornsskatten, vi tidligere havde. I sin Tid har man altsaa ment, at vi kunde bruge den som Grundlag for Beskatningen. Det er da ikke saa underligt, at jeg, naar jeg skal søge efter Indtægter ved Beskatning, bruger de Emner, der er. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke var kommet med Forslag til nye Skatter, jeg tror endog, han sagde geniale Forslag til Skatter. Nej, naar jeg skal opnaa at faa Midler ind i Statskassen ved Skattepaalæg, saa vilde det være ret urimeligt af mig, om jeg da ikke anvendte de Objekter, som man nu en Gang er blevet enig om. Det at forsøge at gaa til en ny Skatteordning, samtidig med at man foreslaar, at der skal indvindes 200 Mill. Kr. i Statskassen, det vilde være overmaade taabeligt af en Finansminister, for da vilde der altid kunne indvindes overfor ham, at Rigsdagen maatte have endda en rummelig Tid til at bearbejde de helt nye Skattelovforslag og Skatteemner og derfor ikke kunde blive færdig med Forslaget i nogenlunde rime-